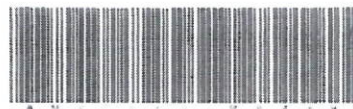

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX07MP46H
prvotní identifikátor

Odbor komunikace
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Č.j. MV-199481-2/TP-2023

Praha 6. prosince 2023
Počet listů: 6

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, jako nadřízený věcně příslušný orgán (dále jen „nadřízený orgán“) podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů

rozhodlo

ve věci stížnosti ze dne 25. 11. 2023, kterou v souladu s § 16a odst. 1 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím podala paní [REDAKCE], nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] (dále jen „stěžovatelka“), proti postupu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „povinný subjekt“), při stanovení výše úhrady za poskytnutí informací požadovaných v žádosti ze dne 12. 11. 2023 a to kopií veškerých dokumentů vytvořených povinným subjektem o její osobě od roku 2012

takto:

Podle § 16a odst. 7 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím se povinným subjektem stanovená úhrada ve výši 9 789,- Kč za poskytnutí informací požadovaných stěžovatelkou v žádosti ze dne 12. 11. 2023 **p o t v r z u j e.**

Odůvodnění

Nadřízený orgán obdržel stížnost stěžovatelky spolu se spisovým materiálem povinného subjektu, ze kterého plynou následující skutečnosti.

Stěžovatelka se e-mailovým podáním ze dne 12. 11. 2023 (zaslaným na elektronickou podatelnu povinného subjektu prostřednictvím adresy [redacted]) obrátila na povinný subjekt se žádostí o poskytnutí informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím. V žádosti konkrétně požádala o tyto informace: „Žádám anonymizované kopie veškerých dokumentů vytvořených o mé osobě od roku 2012 Vaším úřadem (dokumenty o vstupech do mého obydlí, o sledování mé osoby, o sledování poštovní schránky, dotazování u sousedů, úřední záznamy, postoupení věci, apod.)“

Povinný subjekt k žádosti stěžovatelky zaslal přípis ze dne 24. 11. 2023 pod č. j. KRPS-288352-2/ČJ-2023-0100AP-106, kterým stěžovatelku vyzval k úhradě účelně vynaložených nákladů za poskytnutí informací.

V této výzvě povinný subjekt uvedl, že stěžovatelkou požadované informace nejsou souhrnně k dispozici v žádné centrálně vedené databázi, a nelze je tudíž vyhledat a poskytnout na základě technicky proveditelného dotazu do dostupného informačního systému. Informace je třeba získat pouze postupným zajištěním, vyhledáním v konkrétních řízeních a dokumentech. Aby bylo možno požadované informace poskytnout, musí odborné pracoviště povinného subjektu nejdříve v jednotlivých spisech vyhledat příslušné dokumenty a v nich pak v žádosti konkretizované informace. Od 1. 1. 2012 do současné doby, pak bude třeba vyhodnotit celkem 157 spisů, ve kterých se mohou dotčené informace nacházet.

Povinný subjekt je na základě § 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím oprávněn požadovat úhradu nákladů spojených s vyhledáním informací. Provedeným kvalifikovaným odhadem dospěl povinný subjekt k závěru, že zajištění všech stěžovatelkou požadovaných informací by si vyžádalo minimálně 39 hodin práce pověřeného pracovníka odborného pracoviště, a to nad rámec plnění jeho běžných povinností (cca 15 minut na spis, tj. 2 355 minut celkově), což při stanovení 251 Kč (dle sazebníku úhrad) za hodinu mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací, činí celkové náklady na vyhledání informací 9 789 Kč.

Povinný subjekt s ohledem na ustanovení § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím vyzval stěžovatelku k úhradě vyčíslených nákladů a to do 60 dnů ode dne obdržení výzvy. Současně povinný subjekt stěžovatelku poučil o možnosti podání stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím.

Výzva k úhradě nákladů byla stěžovatelce zaslána na její kontaktní e-mailovou adresu a to dne 24. 11. 2023.

Na výzvu povinného subjektu reagovala stěžovatelka e-mailovým podáním ze dne 25. 11. 2023, v němž proti vyčíslení úhrady podala stížnost. Ve stížnosti přitom podotýká, že informace žádá z důvodů uplatnění svých práv u soudu. Jako důvod podání stížnosti pak uvádí nepřiměřenou finanční zátěž.

Povinný subjekt po posouzení obsahu podané stížnosti setrval na svém postupu a věc v souladu s § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím předal k vyřízení nadřízenému orgánu.

Nadřízený orgán stížnost stěžovatelky posoudil z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že stížnost podala stěžovatelka a jedná se tedy o stížnost přípustnou. K hledisku včasnosti podání stížnosti bylo zjištěno, že byla podána ve lhůtě stanovené zákonem.

Poté se nadřízený orgán zabýval posouzením postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace, včetně souvisejícího argumentu stěžovatelky, a dospěl k následujícímu.

Stěžovatelka v podané stížnosti nikterak výslovně nerozporuje způsob ani výši stanovení úhrady povinným subjektem. Fakticky rozporuje pouze samotný požadavek na úhradu nákladů, jelikož tento považuje za nepřiměřenou zátěž a to s ohledem na nutnost obstarání si důkazů pro soudní řízení.

K této námitce stěžovatelky je třeba uvést následující.

Základním smyslem zákona o svobodném přístupu k informacím je zajištění práva veřejnosti na přístup k informacím veřejného sektoru, s výjimkou zákonem výslovně uvedených informací, a tomu odpovídající povinnost tzv. povinných subjektů

poskytovat informace ze své působnosti, a to v intencích čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, dle něhož „státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“ Zjednodušeně řečeno režimu tohoto zákona podléhají všechny informace o činnosti povinných subjektů s výjimkou informací, jejichž ochranu předpokládá výslovně zákon, který tak současně určuje meze práva na informace (viz § 2 zákona o svobodném přístupu k informacím).

Dle § 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Z uvedeného ustanovení tedy plyne, že zákon taxativně vymezuje náklady, které je povinný subjekt oprávněn po žadateli o informaci požadovat.

Čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, jak je uvedeno výše, předpokládá, že podrobnosti poskytování informací orgány státu a samosprávy budou stanoveny zákonem, což ustanovení § 17 zákona o svobodném přístupu k informacím splňuje. Úhrada nákladů navíc není koncipována jako důvod zakazující přístup k informacím ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, ale čistě jako – jak zdůrazňuje i judikatura soudů – „cena informační služby“. Listina přitom právo na informace nekoncepčuje jako právo bezplatné. Tam, kde určité právo nelze podmínit úhradou, stanoví toto pravidlo Listina výslovně (srov. čl. 31, čl. 33 odst. 2 a čl. 40 odst. 3), takže v ostatních případech není v rozporu s ústavním pořádkem, pokud je realizace konkrétního práva vázána na určité výdaje (za podmínky jejich přiměřenosti, což § 17 zákona o svobodném přístupu k informacím nepochybně splňuje, když umožňuje úhradu jen skutečně vynaložených materiálových nákladů a nikoli generování jakéhokoli zisku či stanovení paušální náhrady). V každém případě lze úhradu nákladů podle § 17 daného zákona považovat za opatření legitimní i přiměřené, které nenarušuje právo na informace.

K tomu je pak potřeba zdůraznit, že zákon v tomto případě nestanovuje povinnému subjektu možnost (či spíše povinnost) „zohledňovat“ důvody, pro které byla žádost o poskytnutí informace podána. Povinný subjekt musí nakládat se svým majetkem s péčí řádného hospodáře (viz zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů) a v případě stanovení úhrady za poskytnutí informace musí ke všem žadatelům

přístupovat stejně. Námitka stěžovatelky, že požadavek na úhradu nákladů představuje nepřiměřenou finanční zátěž pro obstarání si důkazů pro soudní řízení, je tak irelevantní.

Nadřízený orgán se proto toliko dále při přezkumu výše stanovení úhrady za poskytnutí informace zabýval pouze tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu řádně a ve lhůtě plynoucí ze zákona o svobodném přístupu k informacím a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá nařízení vlády ČR č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, a sazebníku úhrad za poskytování informací.

Dle § 17 odst. 3 a 4 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Nespíní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.*

Dle doloženého spisového materiálu povinného subjektu plyne, že výzvu k úhradě nákladů za poskytnutí požadovaných informací zaslal povinný subjekt stěžovatelce dne 24. 11. 2023. Splnění lhůty pro oznámení výše úhrady (dle § 17 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím) tak bylo ze strany povinného subjektu dodrženo. Co se týká obsahu samotného oznámení o stanovení výše úhrady, je zjevné, že povinný subjekt odůvodnil, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací vyčíslena. Se stanovenou úhradou se nadřízený orgán ztotožňuje, neboť je zjevné, že tato byla vyčíslena na základě jasných a doložených podkladů, přičemž nevykazuje ani žádné matematické nesprávnosti. Stěžovatelka též byla v souladu se zákonem poučena o možnosti podání opravného prostředku.

S ohledem na shora uvedené tak lze závěrem konstatovat, že nadřízený orgán považuje postup povinného subjektu při stanovení výše úhrady za poskytnutí informace za správný, nepřihlédl k námitce stěžovatelky a rozhodl proto tak, jak je

uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Pokud stěžovatelka požadovanou úhradu nezaplatí ve stanovené zákonné lhůtě, neboť zaplacení požadované úhrady je podmínkou pro poskytnutí informace, povinný subjekt žádost odloží (§ 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím).

Mgr. Miroslav Jašurek
ředitel

v z. Mgr. Otakar Ludvík
oddělení podání osob

Vyřizuje: Mgr. Hana Zábajniková
oddělení podání osob

Rozdělovník:

Paní

Krajské ředitelství policie Středočeského kraje
Na Baních 1535
156 00 Praha 5
DS: 2dtai5u
K č. j.: KRPS-288352/ČJ-2023-0100AP-106